

ÎNCHEIERE

13 aprilie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Ion Druță, Galina Stratulat

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Societatea cu răspundere limitată „Cheli-Zin”, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Societății cu răspundere limitată „Cheli-Zin” împotriva Cooperativei de consum Vulcănești „ConsumCOOP” cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată, împotriva deciziei Curții de Apel Comrat din 13 octombrie 2015, prin care a fost respins apelul declarat de Societatea cu răspundere limitată „Cheli-Zin” și menținută hotărîrea Judecătorei Vulcănești din 08 august 2013

c o n s t a t ă

La 17 septembrie 2012 SRL „Cheli-Zin” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Cooperativei de consum Vulcănești „ConsumCOOP” cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, în baza înțelegerii cu ConsumCOOP Vulcănești a transmis în arendă în baza actului de predare-primire a încăperii ÎI „Chelea” (SRL „Cheli-Zin” din 14 august 2008) bunurile imobile cu suprafață totală de 96,95 m.p. amplasate pe teritoriul pieții orașului Vulcănești, pentru folosirea după destinație (pentru filiala magazinului „Comfort”).

Pentru perioada raporturilor de arendă din 2003 și pînă la 2009, SRL „Cheli-Zin” în mod repetat a efectuat pe suprafețele arendate, din contul mijloacelor proprii, reparații cosmetice și capitale din motivul lipsei acestora la ConsumCOOP Vulcănești.

De asemenea, din contul SRL „Cheli-Zin” a fost construită o anexă „Terrassa” cu suprafață totală de 27.3 m.p.

Lucrările de construcții efectuate de reclamant pentru reparația capitală în edificiul și învăluirea acoperișului cu schimbarea grinzilor au avut loc conform planului de cheltuieli al conducătorului construcției Berber G.N. și cheltuielilor pentru construirea anexei „Terrassa”, coordonate și verificate de către comisia comună.

În anul 2009 ConsumCOOP Vulcănești s-a obligat să recupereze cheltuielile suportate de către reclamant (50%), cu materialele de construcții, însă obligația de restituire a plăților pentru lucrările efectuate în baza planului de cheltuieli și materialelor de construcții nu a fost onorată.

Reclamantul invocă faptul că pentru perioada nominalizată a raporturilor de arendă regulat achita SRL „Consum COOP Vulcănești” plata de arendă pentru încăperea arendată, fapt confirmat prin factura de expediție și facturile fiscale pentru perioada de la 2003-2009.

Construcția anexă „Terrassa” construită de SRL „Cheli-Zin” a fost dată în arendă de către pîrît către alte persoane, încasîndu-se plată de arendă, necătînd că cheltuielile suportate de către reclamant pentru construirea ei pîrîtul nu le-a compensat.

Cere reclamantul încasarea în beneficiul SRL „Cheli-Zin” de la Consum COOP Vulcănești a datoriei în mărime de 120.998 lei și cheltuielilor de judecată pentru plata taxei de stat în mărime de 3630 lei.

Prin hotărîrea Judecătorei Vulcănești din 08 august 2013, acțiunea a fost respinsă în legătură cu expirarea termenului de prescripție.

Prin decizia Curții de Apel Comrat din 13 octombrie 2015, a fost respins apelul declarat de SRL „Cheli-Zin” și menținută hotărîrea Judecătorei Vulcănești din 08 august 2013.

La 06 ianuarie 2016 SRL „Cheli-Zin” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd admiterea recursului, casarea hotărîrii Judecătorei Vulcănești din 08 august 2013 și deciziei Curții de Apel Comrat din 13 octombrie 2015 și emiterea unei noi hotărîri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului recurentul a indicat că, instanța de apel la pronunțarea deciziei a încălcat normele de drept material.

În conformitate cu art. 893 Cod civil, locatarul nu poartă răspundere pentru uzura obișnuită a bunului închiriat dacă acesta a fost utilizat la destinație în conformitate cu prevederile contractului.

Conform art. 909, alin (1) Cod civil, la expirarea termenului sau la rezilierea contractului de locațiune, locatarul are dreptul să separe îmbunătățirile, efectuate cu permisiunea locatorului, care pot fi separate fără a se deteriora bunul ori să ceară compensarea valorii lor de către locator dacă legea sau contractul nu prevede altfel.

În contractul de locațiune din 28 decembrie 2007 nu a fost indicată starea acoperișului, fapt care nu a fost stabilit nici la momentul întocmirii actului de predare-primire, categorizîndu-se ca un viciu ascuns.

Reparația și învăluirea acoperișului cu schimbarea grinzilor efectuată de către SRL „Cheli-Zin” indică asupra faptului că raporturile și obligațiile contractuale ale fapt nu sunt reziliate, iar intimatul dînd în locațiune anexele folosește scopuri comerciale și de profit.

Consideră greșite și afirmațiile instanțelor de judecată precum că reclamantul a omis termenul de prescripție extinctivă, or potrivit procesului-verbal din 16 octombrie 2009 al ședinței Biroului de Executare al ConsumCOOP Vulcănești, intimatul parțial a recunoscut cerințele SRL „Cheli-Zin”, ce denotă despre recunoașterea de către acesta a datoriei existente.

Astfel, instanțele de judecată nu au ținut cont de prevederile art. 277 alin. (1) pct. 3) Codul de procedură civilă, care stabilește întreruperea cursului prescripției extinctive în cazul în care debitorul săvîrșește acțiuni din care rezultă că recunoaște datoria.

Examinînd temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SRL „Cheli-Zin” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de SRL „Cheli-Zin”, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de SRL „Cheli-Zin” ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e

Recursul SRL „Cheli-Zin” se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Ion Druță

Galina Stratulat